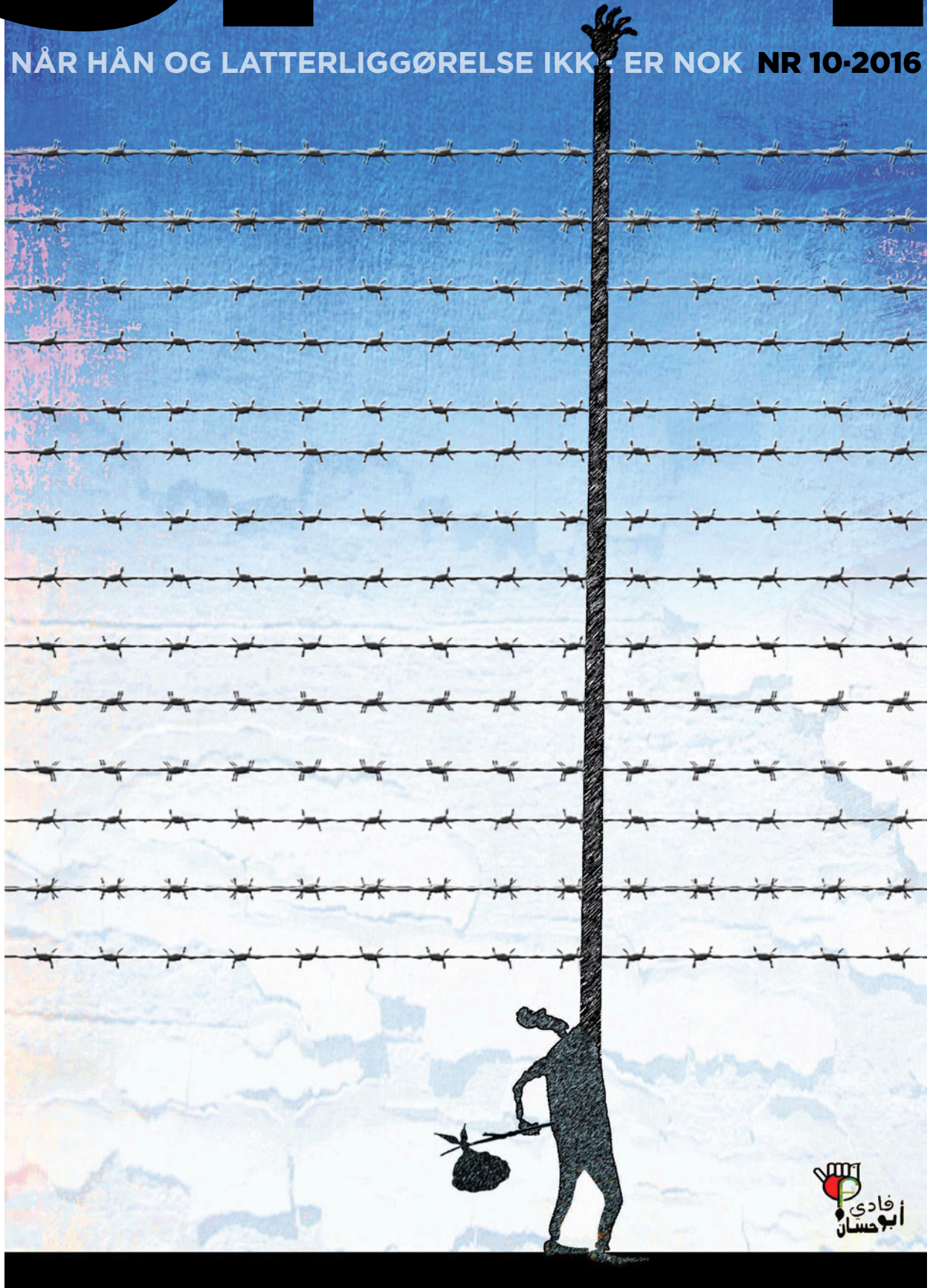

SPT

NÅR HÅN OG LATTELLIGGØRELSE IKKE ER NOK NR 10-2016

LEDER: MASSEDRUKNEDØDEN I MIDDELHAVET LADER NU EUROPA KOLD

Den københavnske ungdom fejrede Distortion med vanlig løsluppenhed. Politikerne fyrede de sædvanlige floskler om folkestyret af på Grundlovsdag. Nedtællingen begyndte til en ny EM-slutrunde i fodbold. Og 1000 mennesker druknede i Middelhavet på flugtruten fra Afrika til Italien.

Hvis der stadig er nogen, der mener at denne stadige massedruknedød er en ondartet afvigelse fra civilisationens orden – et humanitært katastrofefænomen, som vi, der har midlerne og mulighederne, har moralsk pligt til at gribe ind imod – så taler de ikke længere særlig højt. Men spørgsmålet er selvfølgelig også, om nogen ville gide at lytte. Den uendeligt deprimerende sandhed er, at europæerne er i dag blevet uempatiske, kynisk rutinerede og afstumpede over for de menneskelige tragedier, der til stadighed udspiller sig ved vores grænser.

I september kunne det ikoniske foto af den druknede treårige syriske flygtningedreng, Alan Kurdi, skvulpende i vandkanten som en strandvasker, endnu røre vores sind. Dengang erklærede Europakommissionsformand Jean-Claude Juncker, at EU nu måtte, og at EU nu ville sætte indsatsen for at løse flygtningekrisen øverst på dagsordenen. »Status quo er ikke længere en mulighed,« sagde han og bebudede omfattende reformer af EU's asylsystem.

Listen over de tilsvarende halvkvædede, hændervridende udtalelser, hvormed Europas ledere i årevis har søgt at værgе for sig, kan gøres meget lang. Men ikke nok så mange højtidelige forsikringer eller

nedsættelser af EU-arbejdsgrupper har hidtil kunnet hindre, at migranterne og flygtningene bliver ved med at drukne, regelmæssigt og i tusindtal. Hvordan kan vi på den baggrund konkludere andet, end at der ikke ER nogen politisk vilje til at sætte effektivt ind imod disse humanitære katastrofer, uanset at de er fuldkommen forudsigelige?

Det nye var så måske denne gang, at vores ledere ikke engang gad lade som om. Selv ikke det hjerteskræende foto af en hjælppearbejder, der holder en druknet baby i sine arme, formåede at fremkalde de halvhjertede bekymringer, vi er så vant til.

Er forklaringen mon, at Europas ledere ikke længere føler sig presset af Europas vælgere og offentlighed? Og skyldes dette igen, at europæerne i stigende grad lader sig forføre af en forløjet højrepopulistisk retorik om, at vores livsform og samfund skulle være eksistentielt truet af en 'kulturfremmed' folkevandring?

Massedruknedøden og bådavarierne er ikke bare tilfældige, hændelige ulykker. De er et direkte resultat af den europæiske migrationspolitik og af befæstelsen af Fæstning Europas grænser. Hvis man vil søge asyl i Europa, må man sætte fod på europæisk jord, og dette er blevet noget nær umuligt med EU's selvfor-skansning. Hvor mange flygtninge og migranter de

europæiske samfund kan tage imod og integrere, er en politisk diskussion, hvor det kan siges både pro et contra. Men selv om man kan gå med til, at vi som europæere ikke har pligt til at åbne vores grænser for enhver, der vil ind, så må vi i det mindste have pligt til at hindre massedruknedød på Middelhavet.

Selvfølgelig har vi råd til at afsætte de fornødne ressourcer til at overvåge og redde. Italiens Mare Nostrum-operation, der løb fra 2013 til 2014, reddede mange flere flygtninge, end det europæiske grænseagentur, Frontex er i stand til under sin nuværende Triton-operation. Mare Nostrum, som Italien selv måtte finansiere, kostede 108 millioner euro. Det svarer til, hvad EU-bruger i landbrugssubsider på én enkelt dag. Vi er nødt til at opgradere beredskabet til mindst samme niveau som under Mare Nostrum. Eller også må vi i det mindste være ærlige og sige, at vi ikke betragter syriske, nordafrikanske og eritreiske menneskeliv som værd at redde.

NIL

SPOT

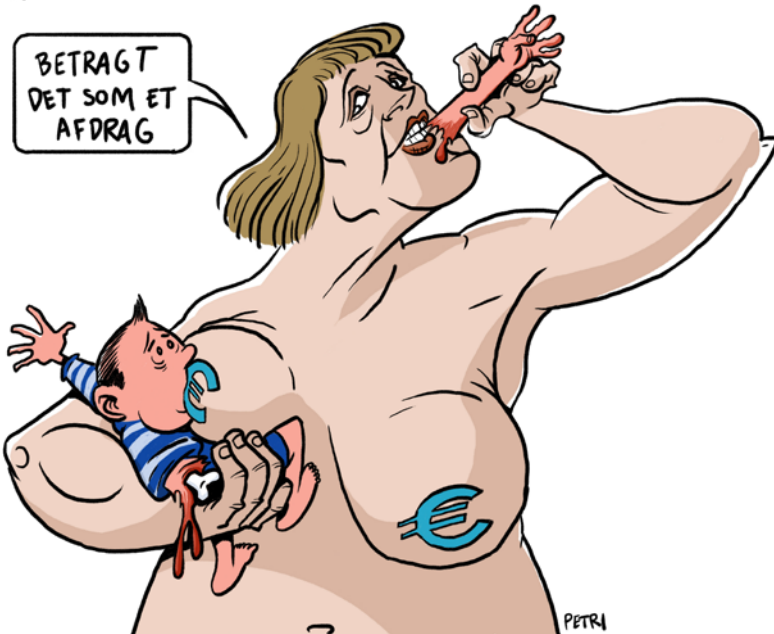
NÅR HÅN OG LATTERLIGGØRELSE IKKE ER NOK

Redaktion: Mia Mottelson, Annette Carlsen, Lars Refn, Gitte Skov, Dennis Meyhoff Brink, Torben Wilhelmsen, Erik Petri, Niels Ivar Larsen og Lise Rønnebak

28. april 2016

DIE MUTTER: MODERKÆRLIGHED PÅ DEN HÅRDE MÅDE

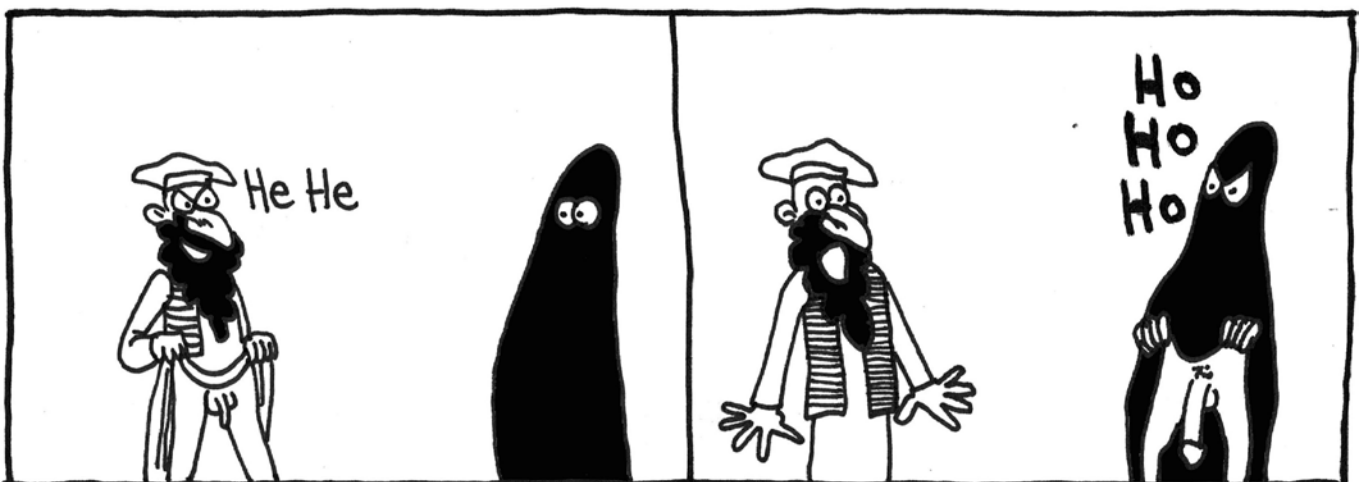
Grækenland må atter låne hos EU, for at kunne betale afdrag på det de lånte sidste gang.

CLAUS KLUDDER

Hemmelig erhvervsklub gav penge til Claus Hjort Frederiksens valgkampagne i 2011, som ikke blev oplyst.

BLOTTEREN FRA BAGRAM

CLAUS GADE

UNGE-FOBI OG KRÆNKENDE OPFØRSEL BREDER SIG I KØBENHAVN.

AF SPOTs udsendte medarbejder frk. Carsten

På universiteterne arbejder en nystiftet forening FRONT på "at gøre opmærksom på og ændre ved diskriminerende strukturer mod studerende på universitetsinstitutioner i Danmark?"

SPOT mener at det ikke kun er på universiteterne, der er brug for en indsats. Også andre unge oplever diskrimination. Her et par eksempler fra weekendens DISTORTION festival.

I Ryesgade
mødte SPOT
Oskar, 17 år,
som endelig,
endelig havde
fundet en
ulåst gadedør:

REPORTAGETEGNING
AF A. CARSEN

I Ravensborg Trærgade blev SPOTs udsendte vidner til denne episode:

Carl, 20 år, fortæller: En moden dame angreb os bagfra med en cykel samtidig med at hun slog med stemmen på en virkelig sårende måde.

Ida, 21 år, tilføjer: Det var specielt hårdt for mig, fordi jeg faktisk har en cykel-fobi.

REPORTAGETEGNING AF A. CARLSEN

REPORTAGETEGNING AF A. CARLSEN

Lidt længere henne i Ravensborg Trærgade mødte vi Klara, 19 år:

"Vækre møgso" kaldte han mig bare fordi han fik lidt bræk på sandalen, som om det ikke er fuldstændig sundt og naturligt at kaste op, når man har drukket non-stop i 2 døgn. Sådan en kropsforværret tvangsneurotiker. Og midaldrende. Og hvid. Og mand!!!

Klara overvejer at anmelde den midaldrende, hvide mand for kropsvæskediskriminerende had-tale.

Folkene bag DISTORTION oplyser til SPOT, at de vil oprette "safe spaces" næste år, så de uheldige episoder ikke skal gentage sig.

VOKSPAP

StineStregen i
feltet for SPOT

Uffe Elbæk raser i medierne over Clement Kjærsgaard efter et konfronterende interview.

Hvor var du, da du læste, at ham med tænderne blev sur på ham med læberne?

Kim Bo, 41

Jarh, vi var hjemme ved Gummi og Nærig-Fonne. Der blev satset knaster på, hvor mange der ville blogge om det på Berlingeren, og vi blev meget fulde.

Helga, 67

Det ved jeg sgudda ikke. Få jer et liv, mand. Hvis man går op i den slags, så får man godt nok for lidt.

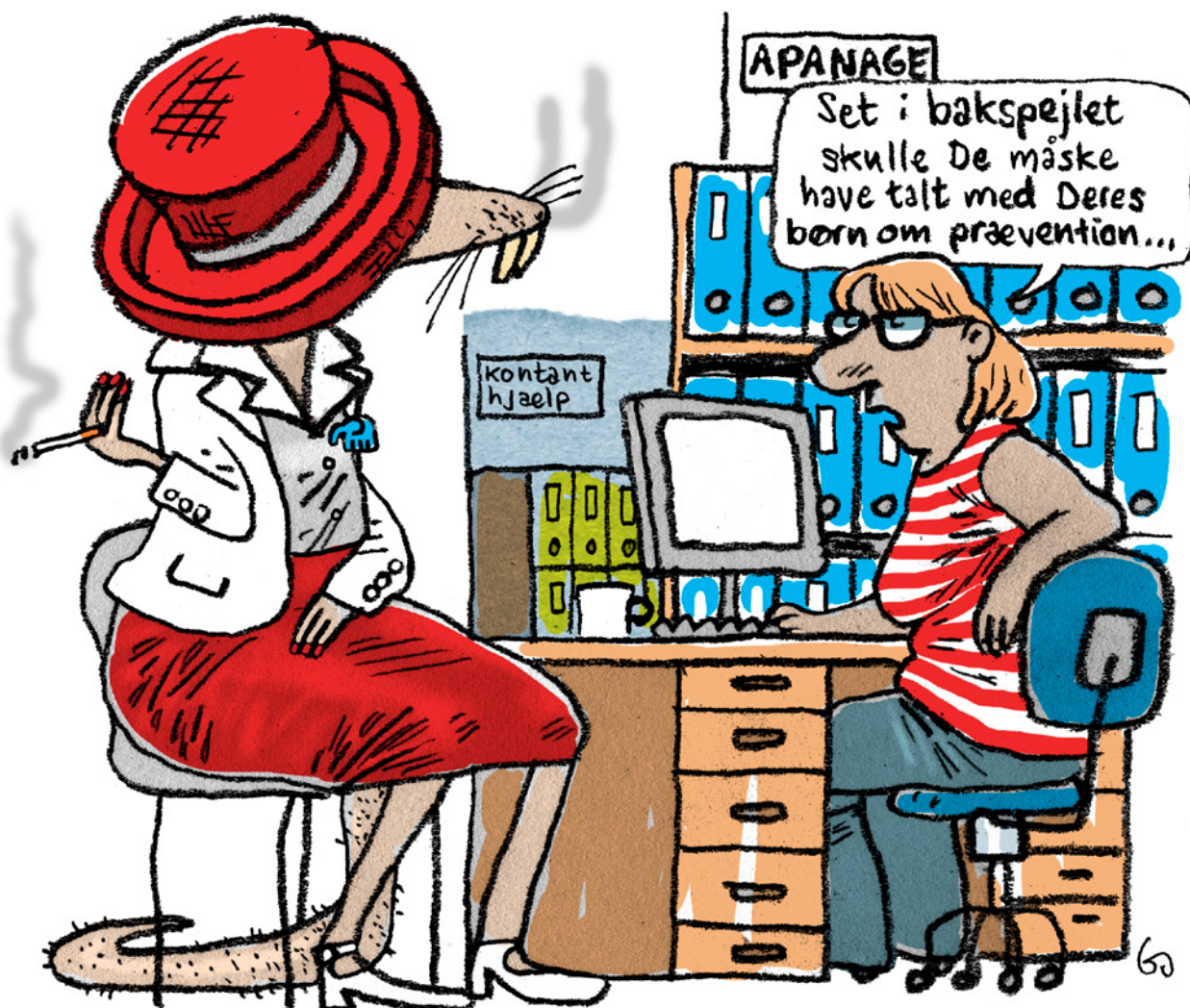

Trylle-Tjalf, 32

Jeg har valgt at sende et signal med totalt boycott og en spændende happening. Hvor jeg var? Et mørkt sted, for hvor er vi som mennesker, når den slags sker?

KONGELIG KONTANTHJÆLP

Politikerene vil bremse pengestrømmen til kongehusets voksende børneflokk, der om få generationer vil tælle flere hundrede prinser og prinsesser

DØDENS KØBMÆND

Bådflygtninge er atter begyndt at krydse Middelhavet

FRIBLØDER FOR EN DAG

Et pigebar skal konfirmeres i den lille knoldesparkerby Bjerringbro. Åhh, hvor ligger Bjerringbro! Spørger du. Jeg forklarer og forklarer: I Kronjylland. Lige imellem Viborg, Silkeborg og Randers, Midtjylland.

Du er stadig ikke med på hvor i alverden det er, for du er en københavnersnude der ikke har øje for Jylland, øerne og Bornholm som er den mest glemte ø i Danmark.

Du er nemlig Københavner med stort K og du bor i Kartoffelrækkerne sammen med Kongstad & Krasnik og sammen slår I klik og flik-flak og så sir' vi andre bare mange tak for kaffepunch som I selvfølgelig selv holder jer for gode til at drikke i eders elfenbenstårne. Penge for sig og latte for sig.

Back to bondebyen. Pigebarner går til konfirmationsforberedelse hos pastor Kjærsgaard som er gammel som Metusalem og Kristus & Co. er en alvorlig sag. Tapetet i konfirmationsstuen emmer af skyld

og skam og alle er vi toldere og farisæere og pigen kan mærke som igennem sine hænder og kan slet ikke ha' de dårlige vibes i kristendommen.

Så kommer den store dag hvor alle piger og drenge tror på den almægtige, himlens og jordens skaber og at man får et hi-fi anlæg lige om lidt.

Pigen har taget hvide klapbukser på dels fordi hun har der kjoler og dels tanken om at gå over i de voksnes rækker og det at skulle være kvinde fra den ene dag til den anden. Hendes far bryder sig bestemt ikke om at datteren skal gå til alters så han forlader forestillingen og står udenfor kirken og nyder cigaren i fuld majsol. Moderen synger med på salmerne og pigen kan høre hendes voldsomt sørgelige vibrato igennem hele skibet.

Senere samme dag får pigen et tysk fjernsyn, Anne Franks dagbog og menstruation. som hun ikke aner hvad er. Er hun faldet pladask ned på en herrecykel? Er det Guds vilje at hun SKAL være voksen lige i

dag? Dør hun af blodtab?

Hun går en konfirmationstur i skoven med den dumme hund. Den dumme Golden retrieverhund er god at tale med. Den er helt ligeglad med at pigens hvide klapbukser har en dekorativ blodplamage

lige i skridet. Det er hun osse selv, men vælger alligevel at afføre sig alt konfirmationstøjet og brænde den bux mega auf i skovens dybe stille ro.

LR

**VOXPOP-POPVOX
DIREKTE FRA DEN
GYLDNE ØKSE**

**DRONNINGLUNDVEJ 10
I 2720 VANLØSE
LØRDAG EFTERMIDDAG
KLOKKEN 16:48**

Spørgsmålet er på denne overlumre tor-denlørdag: Hvordan har du det personligt med friblødning?

Vi, (dvs. jeg solstik og svedskjoldsrante kvinde) har spurgt forskellige sutter på øletablisementet Den gyldne Økse i Vanløse om begrebet friblødning.

Kåge 74 år med middelhøj promille:

Min datters datter var forbi min beskyttede ældreboli her forleden... med sin kolossalt store røv som hun plantede i min Farstrup-sid-korrekt-inden-du-dør stol til en million og bagefter var der en stor blodplamage i stolen og jeg har kun min skede folkepension at rutte med så jeg ku ikk sende den stol til rejsning! Så nu har jeg brændt den af ud på min altan og forventer på at min lorteforsikring skaffer mig en ny lumbagostol. Skål.

Ussel-Erling, 87 med høj promille:

Det røde? Det rager mig en skid. Jeg skal satme ikke stikke snablen i rødgrøden, fy for en lede fjamseklams fornemmelse. Rend mig i Pedersen. Skål da...en støvle mere Lis.

Ellen-awekat, 57 år og med tårnhøj promille (synger sig igennem alt):

Zgem en lille Simon Emil Amnitzbøll til det bliver gråvejr. Zlige nu er himlen atter zgråå...og når blodet strømmer ud af min røva, går alting i zståå og mig vældig meget påååå 🍷🍷🍷🍷🍷

- Men har du da stadig menstruation Ellen-awekat?

- Det ve a æ. Nu skal jeg se efter.

- Tak ska' du lige ha' Det var vist alt herfra.

SPOT GÆSTETEGNER:
Vasco Gargalo /

